

Європейської Комісії в Україні. 12 січня 2009 року посланці головної в ЄС Чеської Республіки, довірені особи Представництва Європейської Комісії в Україні та Дніпропетровської державної адміністрації, а також Української асоціації європейських студій та Європейської Бізнес-асоціації відкрили Європейський рік в Україні [1].

Відзначення Року розпочали молодіжні європейські клуби України, представники яких узяли участь у національній майстерні “Лідерство Євроклубів – майстерня креативності та інновацій”. Організатори заходу надали можливість лідерам Євроклубів обмінюватися досвідом, засвоювати інноваційні методи роботи для успішного розвитку Євроклубів і посилення їхньої ролі в громадах. У межах цього річного проекту заплановано регіональні тренінги, ярмарки креативності й інновацій, інші велелюдні заходи.

Таким чином, розвиток креативності й інновацій є ключовою ініціативою в Європі. Його мета – сприяти поширенню інноваційних починань у всіх царинах суспільної діяльності. Окрім освіти та культури, ініціативи Року впроваджуватимуться в сферах підприємництва, інформатизації суспільства, працевлаштування та регіональної політики.

ЛІТЕРАТУРА

1. Відкриття Європейського Року креативності та інновацій в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.mrc.net.ua.
2. Інновації [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://uk.wikipedia.org/w/index.php?title=%D0%86%D0%BD%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%97&oldid=2360601.html>.

Марія Бойчук

*магістрантка психолого-педагогічного факультету
Полтавського державного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка*

ОСНОВНІ НАПРЯМИ ДІЯЛЬНОСТІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В НІМЕЧЧИНІ

Німеччина – федеративна держава, яка складається із шістнадцяти самостійних земель, кожна з яких має різноманітну за формами систему освіти, надаючи можливість широкого вибору моделі навчання. Система освіти Німеччини включає декілька ступенів. Нижчий, так званий елементарний ступінь системи освіти Німеччини складають дитячі садки. Дошкільна освіта в Німеччині славиться давніми традиціями. Так, Kindergarten представляє собою соціальний інститут німецького походження, який був запозичений багатьма країнами [4].

Перші заклади для дітей молодшого віку з'явилися на початку XIX сторіччя. Головна їхня функція полягала в догляді за дітьми протягом того часу, коли батьки знаходилися на виробництві. Пізніше дитячі садки створювалися для того, щоб якісно підготувати дітей до школи [2].

Сучасна система дошкільного виховання визначає пріоритетом особистісно-соціальне виховання: у дитячому садку діти, як правило, проводять час тільки до обіду, а другу половину дня вони знаходяться вдома, в колі своєї родини. хоча є дитячі садки і дитячі установи продовженого дня.

Нині у ФРН понад 30 % дітей від трьох до шести років відвідують дитячі садки. В залежності від того, скільки годин у день необхідний догляд за дітьми, використовують одну з двох наявних можливостей, а саме: *Tageseinrichtungen* (або *Tagespflege*). *Tageseinrichtungen* – це денні дитячі установи, де забезпечується нагляд, навчання і виховання дітей від 4-х місяців до 14-ти років. Під дахом *Tageseinrichtungen* можуть знаходитися діти кількох вікових груп. *Kindergartengruppen* – групи дитячого садка, що працюють з 8.00 до 12.00 для дітей вікової групи 3-х–6-ти років; *Tagesstätten* – групи денного дитячого садка, що працюють з 8.00 до 16.00, змішані групи для дітей від 4-х місяців до шкільного віку; *Hortgruppen* (групи продовженого дня) – дитячі групи для дітей віком від 3-х до 14-ти років.

Активно функціонують і розвиваються приватні дитячі садочки, які створюються за ініціативи батьківських громадських організацій, дитячі садочки при релігійних общинах, працюють також лісові дитячі садки – для дітей із слабким здоров'ям [1].

Діти з особливими потребами, як правило, відвідують спеціалізовані дитячі установи, проте раз на тиждень вони спілкуються, граються зі своїми здоровими однолітками. Вважається, що діти повинні з ранніх пір уміти розуміти, сприймати і піклуватися про своїх маленьких хворих співгромадян.

Дитячі установи Німеччини працюють у системі виховання дітей, яка залучає багатий досвід німецької культури і педагогіки, усунувши авторитарні й такі, що пригнічують індивідуальність дитини, методи виховання.

У кожному дитячому садку є свої правила і традиції. Німецький стиль виховання – це чітка організація і послідовність. Одним із головних завдань дошкільного виховання в Німеччині є створення території щасливого і безхмарного дитинства [3–5].

Вихователь у німецькому садочку не стільки займається з дітьми, скільки бере участь в їхніх іграх і заняттях. Головне – не

нав'язати і змусити, а зрозуміти чого хоче дитина, зацікавити, захопити і бути розумним і добрим учасником дитячих ігор. Важливо, зуміти завоювати довіру дитини, залишаючись поряд, не заважати їй відчувати себе головним у цьому процесі, і взагалі, зробити відвідини дитячого садку бажаною і радісною подією для кожного маляка.

Важливе значення для досягнення даної мети має організація гри. Ігри для дітей організують вихователі та їхні добровільні помічники – старшокласники, які мріють у майбутньому пов'язати своє життя з вихованням дітей. Іграм приділяється дуже велика увага, в них моделюються життєві ситуації, розвивається вміння самостійно мислити й ухвалювати рішення.

Вихователі постійно вдосконалюють свої креативні здібності, відвідуючи спеціально організовані курси, а потім, упроваджують усе нове і цікаве в роботі з дітьми. Візитна картка будь-якого вихователя, а пізніше, вчителя в школі – усмішка. Всі проблеми, які виникають у дитячому колективі, розв'язуються вихователями-професіоналами. Батьківські збори в садках проводять, але тільки тоді, коли треба спланувати сумісне проведення свята, поїздки, прикрасити зал для виступів тощо.

Дошкільна підготовка у дитячому садку в Німеччині передбачає: розвиток логічного мислення (всі діти перед школою проходять тести на логіку, образність мислення і вміння правильно виражати свою думку), навички в малюванні і прикладній творчості, загальний фізичний розвиток, початкова музична освіта. Грамоті та письму німецькі дітей у садках не навчають.

Німецьке суспільство – це суспільство, де виховують не тільки вузьких фахівців, але, головним чином, професіоналів. Звичка до порядку і системи, це саме те, що допомагає німецькому суспільству залишатися стабільним і благополучним.

Основні принципи виховання дітей в Німеччині – допомагати, сприяти тому, щоб дитина реалізувала свій індивідуальний потенціал, склалася як особистість.

Отже, виховати особистість означає подарувати людині цілий світ її власного “я”, яке проявляється в яскравій індивідуальності й багатстві душі та вміщує багатство власного народу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Калина И. И. Проблемы и перспективы развития дошкольного образования в Германии / И. И. Калина // Дошкольное воспитание. – 2006. – № 9. – С. 34–37.

2. Турченко В. Из опыта работы в немецком детском саду/ В. Турченко // Дошкольное воспитание. – 2006. – № 6. – С. 43–46.
3. Высшее образование в Германии [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://chemodan.com.ua/germany/ger_edu.htm/
4. Всшее образование в Германии [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://etrarel.com.ua/content/view/188/252/>
5. Образование в Германии [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://gedukation.notbox.ru/>

Тетяна Бондар

*студентка психолого-педагогічного факультету
Полтавського державного педагогічного університету
імені В. Г. Короленка*

СТУПІНЬ ДОКТОРА В УНІВЕРСИТЕТАХ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ

Загальновідомо, що система вищої освіти може бути унітарною – з одним основним типом вищого навчального закладу (наприклад, університетами), або бінарною – з двома типами ВНЗ (наприклад, університетами й інститутами) [2, с. 8].

Вища освіта Великобританії ґрунтується на унітарній дворівневій системі, однак термінологія і структура ступенів може бути розбіжною в різних університетах. Перший учений ступінь – доктора філософії (*PhD* або *DPhil*) – можна одержати у багатьох царинах, включаючи природничі, гуманітарні й інженерні науки, право тощо [2]. Національного чи бодай центрального регулювання програм докторату в країні немає. Присудження звань – прерогатива вченої ради вишу.

Упродовж навчання аспірант може працювати в університеті, відряджатися для проведення наукових досліджень в інші ВНЗ тощо. Проте диплом доктора філософії не гарантує йому ні зайнятості, ні високого рівня зарплатні. Документ лише сприяє кар'єрі, засвідчує рівень можливостей і професійних умінь.

Чинна програма докторату вимагає від здобувача трирічного стажу роботи за фахом після отримання ним бакалаврського диплома з відзнакою. Крім того, неодмінними умовами виконання програми *PhD* можуть бути: диплом (кваліфікація) магістра з науковим ухилом або диплом поглибленого навчання, трирічний досвід наукової діяльності тощо. Втім, університети мають право зараховувати на докторські програми й осіб, що не мають означених документів, за умови фактично доведених здібностей претендента до самостійної наукової праці. Позитивно, що немає ніяких обмежень щодо віку, статі, національного походження для відбору кандидатів на програми.